

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/18/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612010198
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4612010198.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a členov senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci proti obžalovanému F. W. M., pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa, podľa § 326 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného F. W. M. a Okresnej prokuratúry v Topoľčanoch, proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 14.01.2016 sp. zn. 2T/92/2012, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 27. júla 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku **z r u š u j e** sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný F. W. M., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., Y. mieru XX/XX,

u z n á v a v i n n ý m, **ž e**:

1) ako starosta obce C. v rozpore s ustanovením § 5 odsek 1 zákona NR SR číslo 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest v znení neskorších predpisov bez predchádzajúceho potrebného súhlasu Obecného zastupiteľstva Y. C. vo výplatnom termíne za mesiac február XXXX si vyplatil odmenu vo výške 5.000,- Sk (165,97 EUR) na základe ním podpísanej dohody o vykonaní práce s dohodnutou pracovnou úlohou člena komisie uzatvorenej dňa XX.XX.XXXX medzi Obcou C. zastúpenou starostom obce F. W. M. na strane jednej a F. W. M. na strane druhej a vo výplatnom termíne za mesiac február XXXX si vyplatil odmenu vo výške 6.600,- Sk (219,08 EUR) na základe ním podpísanej dohody o vykonaní práce s dohodnutou pracovnou úlohou výber dodávateľa na výstavbu 19 a 11 bytových jednotiek uzatvorenej dňa XX.XX.XXXX medzi Obcou C. zastúpenou starostom obce F. W. M. na strane jednej a F. W. M. na strane druhej, pričom obe dohody o vykonaní práce boli uzatvorené bez vedomia a súhlasu Obecného zastupiteľstva v C., čím spôsobil Obci C. škodu v celkovej výške 11.600,- Sk (385,05 EUR),

2) ako starosta obce C. v rozpore s ustanovením § 2 odsek 2 zákona NR SR číslo 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest v znení neskorších predpisov bez predchádzajúceho súhlasu Obecného zastupiteľstva Obce C. si v mesiaci marec XXXX za 4 dni dovolenky preplatil sumu vo výške 7.829,- Sk (259,88 EUR), v mesiaci apríl XXXX za 5 dní dovolenky sumu vo výške 14.160,- Sk (470,03 EUR) a v mesiaci október XXXX za 10 dní dovolenky sumu vo výške 25.176,- Sk (835,69 EUR), čím spôsobil Obci C. škodu v celkovej výške XX.XXX,- Sk (1.565,60 EUR),

3) ako starosta obce C. v rozpore s ustanovením § 5 odsek 1 zákona NR SR číslo 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest v znení neskorších

predpisov bez predchádzajúceho potrebného súhlasu Obecného zastupiteľstva Y. C. si za mesiac september XXXX vyplatil odmenu vo výške 9.842,- Sk (326,70 EUR), za mesiac november XXXX odmenu vo výške 15.075,- Sk (500,40 EUR), za mesiac február XXXX odmenu vo výške 16.500,- Sk (547,70 EUR), za mesiac máj XXXX odmenu vo výške 2.500,- Sk (82,99 EUR), za mesiac jún XXXX odmenu vo výške 16.600,- Sk (551,02 EUR), za mesiac november XXXX odmenu vo výške 11.000,- Sk (365,13 EUR), v mesiaci máj XXXX odmenu za byty roka vo výške 14.400,- SK (477,99 EUR) a za mesiac november XXXX odmenu vo výške 18.000,- Sk (597,49 EUR), čím spôsobil Obci C. škodu v celkovej výške 103.917,00 Sk (3.449,42 EUR),

4) ako starosta obce C. v rozpore s ustanovením § 18c odsek 1, odsek 5 zákona SNR číslo 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v neskorších predpisov bez predchádzajúceho potrebného súhlasu Obecného zastupiteľstva Obce C. vydal pokyn na vyplatenie odmien hlavnej kontrolórke Obce C. Ing. V. K. a to vo výplatnom termíne za mesiac november XXXX vo výške 2.000,- Sk (66,39 EUR) a vo výplatnom termíne za mesiac november XXXX vo výške 3.400,- Sk (112,86 EUR), čím spôsobil Obci C. škodu vo výške 5.400,- Sk (179,25 EUR),

5) ako starosta obce C. v rozpore s ustanovením § 7 zákona SNR číslo 138/1991 Zb. o majetku obcí v období od mesiaca január XXXX od mesiaca júl XXXX na Obecnom úrade v C. v rámci opráv a rekonštrukčných prác na klube mladých v C. vydal pokyn k zakúpeniu nadmerného množstva materiálu prevyšujúceho rozpočtovú skladbu opráv z peňažných prostriedkov z rozpočtu obce, pričom podľa znaleckého posudku znalca z odboru stavebníctvo na rekonštrukciu klubu mladých v C. nebol použitý stavebný materiál fakturovaný B. spol. s.r.o., W. K. č. XX, C. na FA č. XXXXXXXX (výdajka XXXXXXXX) a FA č. XXXXXXXX (výdajka č. M XXXX), obidve s objednávkou materiálu zo dňa 15.02.2010 s dátumom vydania dňa 15.02.2010 a časť stavebného materiálu z FA č. XXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX (dodací list č. XXXXXXXX a číslo XXXXXXXX) s dátumom dodania XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX, celkovo v sume X.XXX,XX EUR, pričom zakúpený stavebný materiál bol použitý na súkromné účely a nie v prospech majetku obce, čím spôsobil Obci C. škodu vo výške 6.032,85 EUR,

6) v presne nezistenom čase od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX v C. pozmenil obsah uznesenia číslo 34/2010 z 21. riadneho zasadnutia Obecného zastupiteľstva Obce C. konaného dňa XX.XX.XXXX a to tak, že v ňom doplnil body „J“, „K“, „I“, prejednávajúce schválenie rekonštrukcie a prestavby Obecného úradu C. a s tým súvisiaci návrh na financovanie formou úveru a následne takto pozmenené uznesenie použil ako pravé v B. záručnej a rozvojovej banke, a.s. N. na základe čoho bol dňa 07.07.2010 požadovaný úver vo výške 314.000,- EUR poskytnutý,

7) ako starosta obce C. v rozpore s ustanovením § 7 a § 7a odsek 1, odsek 2 písmeno d/ zákona SNR číslo 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov a v nadväznosti na § 6 Zásad hospodárenia s majetkom obce a s majetkom štátu zvereného Obci C. zo dňa XX.XX.XXXX bez vedomia a súhlasu obecného zastupiteľstva Obce C. a bez schválenia vyradovacej komisie, ktorá ani nebola zriadená, dňa XX.XX.XXXX v C. podpísal darovaciu zmluvu, na základe ktorej daroval Obci R. hnuťelný majetok vo vlastníctve Obce C. a to X ks automobilu W. M N. bez evidenčného čísla, X ks kompresor F a X ks C. XXX, autožerjav P bez evidenčného čísla, čím poškodenej strane Y. C. spôsobil škodu vo výške 2.338,32 EUR,

t e d a :

v bodoch 1 - 3 rozsudku:

- prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

v bodoch 4 a 7 rozsudku:

- inému spôsobil malú škodu tým, že porušil všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok,

v bode 5 rozsudku:

- inému spôsobil väčšiu škodu tým, že porušil všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok,

v bode 6 rozsudku:

- podstatne pozmenil obsah verejnej listiny v úmysle, aby sa použila ako pravá a použil ju ako pravú,

t ý m s p á c h a l :

v bodoch 1 - 3 rozsudku:

prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmena a/ Trestného zákona

v bodoch 4 a 7 rozsudku:

- prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 odsek 1 Trestného zákona

v bode 5 rozsudku:

- prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona

v bode 6 rozsudku:

- prečin falšovanie a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 213 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne o d k l a d á a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, súd mu ukladá i trest zákazu činnosti pôsobiť vo výkonnom orgáne obce v oblasti samostatnej pôsobnosti na dobu 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovanému nahradiť poškodenému Y. C., J.: XXXXXXXX, so sídlom Ul. Y. mieru č. XX/XX, 955 01 Topolčany škodu vo výške 8.616,81 Eur (osemtisícšesťstošestnásť eur osemdesiatjeden centov).

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topolčany (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného F.. W. M. (ďalej len obžalovaný) vinným v bodoch 1) až 3) z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v bodoch 4), 5) a 7) z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., v bode 6) z prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. a v bode 7) tiež z prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

1) ako starosta obce C. v rozpore s ustanovením § 5 odsek 1 zákona NR SR číslo 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest v znení neskorších predpisov bez predchádzajúceho potrebného súhlasu Obecného zastupiteľstva Obce C. vo výplatnom termíne za mesiac február XXXX si vyplatil odmenu vo výške 5.000,- Sk (165,97 EUR) na základe ním podpísanej dohody o vykonaní práce s dohodnutou pracovnou úlohou člena komisie uzatvorenej dňa 16.01.2004 medzi Obcou C. zastúpenou starostom obce F.. W. M. na strane jednej a F.. W. M. na strane druhej a vo výplatnom termíne za mesiac február XXXX si vyplatil odmenu vo výške 6.600,- Sk (219,08 EUR) na základe ním podpísanej dohody o vykonaní práce s dohodnutou pracovnou úlohou výber dodávateľa na výstavbu 19 a 11 bytových jednotiek uzatvorenej dňa 01.01.2005 medzi Obcou C. zastúpenou starostom obce F.. W. M. na strane jednej a F.. W. M. na strane druhej, pričom obe dohody

o vykonaní práce boli uzatvorené bez vedomia a súhlasu Obecného zastupiteľstva v C., čím si takto zadovážil neoprávnený prospech v celkovej výške 11.600,- Sk (385,05 EUR),

2) ako starosta obce C. v rozpore s ustanovením § 2 odsek 2 zákona NR SR číslo 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest v znení neskorších predpisov bez predchádzajúceho súhlasu Y. zastupiteľstva Y. C. si v mesiaci marec XXXX za 4 dni dovolenky preplatil sumu vo výške 7.829,- Sk (259,88 EUR), v mesiaci apríl XXXX za 5 dní dovolenky sumu vo výške 14.160,- Sk (470,03 EUR) a v mesiaci október XXXX za XX dní dovolenky sumu vo výške 25.176,- Sk (835,69 EUR), čím si takto zadovážil neoprávnený prospech v celkovej výške 47.165,- Sk (1.565,60 EUR),

3) ako starosta obce C. v rozpore s ustanovením § 5 odsek 1 zákona NR SR číslo 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest v znení neskorších predpisov bez predchádzajúceho potrebného súhlasu Obecného zastupiteľstva Y. C. si za mesiac september XXXX vyplatil odmenu vo výške 9.842,- Sk (326,70 EUR), za mesiac november XXXX odmenu vo výške 15.075,- Sk (500,40 EUR), za mesiac február XXXX odmenu vo výške 16.500,- Sk (547,70 EUR), za mesiac máj XXXX odmenu vo výške 2.500,- Sk (82,99 EUR), za mesiac jún XXXX odmenu vo výške 16.600,- Sk (551,02 EUR), za mesiac november XXXX odmenu vo výške 11.000,- Sk (365,13 EUR), v mesiaci máj XXXX odmenu za byty roka vo výške 14.400,- Sk (477,99 EUR) a za mesiac november XXXX odmenu vo výške 18.000,- Sk (597,49 EUR), čím si takto zadovážil neoprávnený prospech v celkovej výške 103.917,00 Sk (3.449,42 EUR),

4) ako starosta obce C. v rozpore s ustanovením § 18c odsek 1, odsek 5 zákona SNR číslo 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v neskorších predpisov bez predchádzajúceho potrebného súhlasu Obecného zastupiteľstva Obce C. vydal pokyn na vyplatenie odmien hlavnej kontrolórke Obce C. J. V. K. a to vo výplatnom termíne za mesiac november XXXX vo výške 2.000,- Sk (66,39 EUR) a vo výplatnom termíne za mesiac november XXXX vo výške 3.400,- Sk (112,86 EUR), čím poškodenej strane Obci C. spôsobil škodu vo výške 5.400,- Sk (179,25 EUR),

5) ako starosta obce C. v rozpore s ustanovením § 7 zákona SNR číslo 138/1991 Zb. o majetku obcí s poukazom na „sľub starostu“ podľa § 13 zákona SNR číslo 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov v období od mesiaca január XXXX od mesiaca júl XXXX na Obecnom úrade v C. v rámci opráv a rekonštrukčných prác na klube mladých v C. vydal pokyn k zakúpeniu nadmerného množstva materiálu prevyšujúceho rozpočtovú skladbu opráv z peňažných prostriedkov z rozpočtu obce, pričom podľa znaleckého posudku znalca z odboru stavebníctvo na rekonštrukciu klubu mladých v C. nebol použitý stavebný materiál fakturovaný B. spol. s.r.o., W. K. č. XX, C. na FA č. XXXXXXXX/výdajka XXXXXXXX/ a FA č. XXXXXXXX/výdajka č. M XXXX, obidve s objednávkou materiálu zo dňa XX.XX.XXXX s dátumom vydania dňa XX.XX.XXXX a časť stavebného materiálu z FA č. XXXXXXXX/dodací list č. XXXXXX a číslo XXXXXXXX/s objednávkou materiálu zo dňa XX.XX.XXXX s dátumom dodania XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX, celkovo v sume 6.032,85 EUR, pričom zakúpený stavebný materiál bol použitý na súkromné účely a nie v prospech majetku obce, navyše ako starosta obce na Obecnom úrade v C. v rámci opráv a rekonštrukčných prác na klube mladých v C. v rozpore s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami vydal pokyn k vykonaniu 12-tich jász motorovým vozidlom zn. T. C., ktoré je vo vlastníctve Obce C. na trase C. - S., okr. N., ktoré boli vykonávané v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX počas pracovnej doby s využitím zamestnancov Obecného úradu Tovarníky za účelom odvozu stavebného materiálu súkromného charakteru k nehnuteľnosti v obci S. XX, ktorej vlastníkom je prof. Q. Q. K., CSc., pričom žiadny zmluvný vzťah medzi obcou v zastúpení starostom obce a vlastníkom nehnuteľnosti nebol, pričom znalec z odboru cestnej dopravy stanovil priemernú spotrebu pohonných hmôt v počte 12 jász na trase C. - S., okr. N. na sumu vo výške 66,39 EUR, čím poškodenej strane Obci C. na zakúpenom materiály nepoužitom v rámci opráv klubu mladých spôsobil škodu vo výške 6.032,85 EUR a na pohonných hmotách z vykonaných jász škodu vo výške 66,39 EUR, celkovo vo výške 6.099,24 EUR,

6) v presne nezistenom čase od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX v C. pozmenil obsah uznesenia číslo 34/2010 z 21. riadneho zasadnutia Obecného zastupiteľstva Obce C. konaného dňa 09.02.2010 a to tak, že v ňom doplnil body „J“, „K“, „I“, prejednávajúce schválenie rekonštrukcie a prestavby Obecného úradu C. a s tým súvisiaci návrh na financovanie formou úveru a následne takto pozmenené uznesenie

použil ako pravé v Slovenskej záručnej a rozvojovej banke, a.s. N. na základe čoho bol dňa XX.XX.XXXX požadovaný úver vo výške 314.000,- EUR poskytnutý,

7) ako starosta obce C. v rozpore s ustanovením § 7 a § 7a odsek 1, odsek 2 písmeno d/ zákona SNR číslo 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov a v nadväznosti na § 6 Zásad hospodárenia s majetkom obce a s majetkom štátu zvereneného Obci C. zo dňa XX.XX.XXXX bez vedomia a súhlasu obecného zastupiteľstva Obce C. a bez schválenia vyraďovacej komisie, ktorá ani nebola zriadená, dňa XX.XX.XXXX v C. podpísal darovaciu zmluvu, na základe ktorej daroval Obci R. hnutel'ný majetok vo vlastníctve Obce C. a to 1 ks automobilu W. M N. bez evidenčného čísla, X ks kompresor F a X ks C. XXX, autožerjav P bez evidenčného čísla, čím poškodenej strane Y. C. spôsobil škodu vo výške X.XXX,XX EUR.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 326 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., zistiť jednu pofahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorý mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., obžalovanému uložil i trest zákazu činnosti pôsobenia vo výkonnom orgáne obci v oblasti samostatnej pôsobnosti na dobu 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému Y. C., J.: XXXXXXXXX, so sídlom Ul. Y. mieru č. XX/XX, XXX XX C. škodu vo výške X.XXX,XX Z. (osemtisícšesťstošesťnásť eur osemdesiatjeden centov).

Uvedený rozsudok čo do výroku o vine v neprospech obžalovaného napadol Okresný prokurátor v Topoľčanoch.

Mal za to, že súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre vydanie meritórneho rozhodnutia, pričom dôkazy realizoval zákonným spôsobom. Pokiaľ ide o skutky uvedené v bodoch 4 - 7 rozsudku, u týchto súd I. stupňa správne ustálil právnu kvalifikáciu.

Súd I. stupňa v skutkoch v bode 1-3 rozsudku použil nesprávnu právnu kvalifikáciu. Podľa jeho názoru skutok mal byť právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a nie len podľa § 213 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., nakoľko odsek 2 má priamy súvis s odsekom 1, na ktorý sa výslovne odvoláva. S poukazom na túto nesprávnosť uvedenú v napadnutom rozsudku navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovanému pri ustálení zákonnej právnej kvalifikácie uloží primeraný trest.

Rozsudok odvolaním napadol i obžalovaný a to čo do výroku o vine, treste a tiež aj napadol konanie, ktoré mu predchádzalo. Odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Tvrdil, že žiadneho trestného činu sa nedopustil.

K náhrade škody uviedol, že na Okresnom súde Topoľčany prebieha občianskoprávne konanie vedené pod sp. zn. 6C/108/2011, v ktorom sa od neho poškodený z titulu bezdôvodného obohatenia domáha zaplata sumy 5.611,97 Eur na tom istom skutkovom základe, ako bol uznaný za vinného v bodoch 1) až 3) napadnutého rozsudku. Toto konanie bolo prerušené až do právoplatného skončenia predmetnej trestnej veci. Súčasne navrhol, aby odvolací súd si pripojil spis Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 6C/108/2011. Z opatrnosti vzniesol aj námietku premičania voči celému priznanému nároku na náhradu škody vo výške X.XXX,XX Eur.

K výrokom o vine namietal, že súd I. stupňa v rozpore s ust. § 327 ods. 1 Tr. por. nerešpektoval právny názor, ktorý vo svojom rozhodnutí vyslovil odvolací súd a opätovne ho v bodoch 4, 5 a 7 napadnutého rozsudku uznal vinným z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. a v bode 7 súčasne aj z prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zák.

Mal za to, že je nepochybné, že skutky uvedené v rozsudku nespáchal.

Tvrdil, že pokiaľ účtovníčka rozdelila peniaze na odmeny tak, že z nich vyplatila náhrady za nevyčerpanú dovolenku a odmeny aj jemu a hlavnej kontrolórke, konala tak sama bez jeho príkazu. Poukázal na skutočnosť, že program obecného zastupiteľstva pripravovala administratívna pracovníčka obecného úradu pani M. čo potvrdil i svedok S..

Až do roku U., kedy mu boli vznesené obvinenia, ani nevedel, že o poskytnutí odmien starostovi a hlavnej kontrolórke a o poskytnutí náhrady platu starostovi za nevyčerpanú dovolenku má rozhodovať obecné zastupiteľstvo.

Ďalej namietal, že nikdy nedal pokyn na vyplatenie odmien či náhrad, len spolupodpisoval doklady na výber peňazí v hotovosti z účtu v banke, ktoré mu predkladala príslušná zodpovedná zamestnankyňa obecného úradu, o ktorých nemal žiadne pochybnosti a bol presvedčený, že sú v súlade so všetkými právnymi predpismi. Tieto doklady navyše spolupodpisovala aj účtovníčka V.. Zdôraznil, že všetky sumy, ktoré mu boli vyplatené, prijal v každom jednotlivom prípade v dobrej viere, že mu patria a že mu boli vyplatené v súlade s právnymi predpismi a bol dobromyseľný v tom, že na ich vyplatenie bol v každom jednotlivom prípade právny dôvod a že každý s tým súvisiaci právny úkon bol platný. Na nedostatok rozhodnutia obecného zastupiteľstva jeho ani v jednom prípade nikto neupozornil.

O vyplatení všetkých jeho odmien a náhrad ako aj odmien hlavnej kontrolórke obecné zastupiteľstvo rozhodlo, ale nebolo to zapísané do zápisnice.

Poukázal na rozpory vo výpovediach poslancov obecného zastupiteľstva, ktorí ohľadom odmien a náhrad za nevyčerpanú dovolenku nevedeli uviesť, či sa o nich rozhodlo alebo nie, a podľa jeho názoru tieto rozpory nie je možné pre odstup času odstrániť, a preto je na mieste postup in dubio pro reo.

K právnej kvalifikácii skutku uviedol, že vec, ktorej užívanie spočíva v jej spotrebovaní, napríklad peniaze, nemôže byť predmetom útoku trestného činu sprenevery podľa § 213 Tr. zák. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie R 54/1967. Čo sa týka odmien a náhrad za nevyčerpanú dovolenku, podpisoval iba prevzatie svojej výplaty na výplatnom vrecku a na výplatnej listine, pričom žiadne príkazy na vyplatenie odmien nepodpisoval.

Namietal tiež skutočnosť, že jeho konanie uvedené v bodoch 4), 5) a 7) napadnutého rozsudku nemožno kvalifikovať ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., pretože skutok nebol spáchaný v súvislosti s právomocou a zodpovednosťou starostu. Ďalej sa podrobne vyjadril k jednotlivým bodom rozsudku, kde namietal svoje zavinenie, taktiež právnou kvalifikáciu.

K výroku o treste, napriek tomu, že je nevinný dôvodil, že súd I. stupňa pri určovaní výmery a druhu uloženého trestu, vzhľadom iba jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., pričom mal za to, že sú u neho splnené podmienky aj na priznanie ďalších poľahčujúcich okolností podľa

- § 36 písm. b/ Tr. zák., keďže nemal dostatok vedomostí alebo skúseností, pretože vzhľadom na svoje vzdelanie, postavenie, vedomosti a predchádzajúce životné skúsenosti k predmetnej oblasti súvisiace s trestnými činmi, nevedel posúdiť dopad svojho konania a uvedomiť si jeho závažnosť,

- § 36 písm. l/ Tr. zák., kde uviedol, že pokiaľ by si bol vedomý spáchanie trestných činov, tieto by iste úprimne oľutoval

- § 36 písm. m/ Tr. zák., kde tvrdil, že sám oznámil trestný čin príslušným orgánom, keď dňa 03.06.2013 podal za skutok uvedený v bode 5) trestné oznámenie na neznámeho páchatela

- § 36 písm. n/ Tr. zák., kde pri objasňovaní trestnej činnosti napomáhal príslušným orgánom, keď si zvolil obhajcu, zúčastňoval sa všetkých úkonov trestného konania a na súdnom pojednávaní.

Súčasne namietal, že súd I. stupňa pochybil, keď v rozpore s § 271 ods. 1 Tr. por. sa ho neopýtal po vykonaní dôkazu, či sa chce k nemu vyjadriť, čím mu odňal možnosť konať pred súdom, výkon práva osobne sa obhajovať a umožniť mu prispieť k objasneniu veci a odstráneniu rozporov medzi vykonávanými dôkazmi.

Mal tiež za to, že uloženie trestu zákazu činnosti ani teoreticky nepripadá do úvahy.

V konečnom návrhu žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu I. stupňa zrušil v celom rozsahu a oslobodil ho spod obžaloby. Alternatívne žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Súčasne navrhol, aby bola vec prejednaná a rozhodnutá v novom senáte, prípadne aby ju prejednal a rozhodol iný súd toho istého druhu a toho istého stupňa v jeho obvode.

Zároveň navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie aj vo výroku o náhrade škody a ak nerozhodne vo veci sám rozsudkom, aby odkázal poškodeného na občianske súdne konanie.

Záverom uviedol, že na deň 18.07.2012 vyšetrovateľ umožnil obvinenému a jeho obhajcovi preštudovať spisy (č.l. 1 - 1003) a podať návrhy na doplnenie vyšetrovania. Vyšetrovateľ však návrhy na doplnenie vyšetrovania opatrením zo dňa 25.07.2012 odmietol.

Vyšetrovateľ však po preštudovaní spisu doplnil vyšetrovanie o celú zložku písomností týkajúcich sa kontroly NKÚ SR v Obci C., ktorá bola vykonaná v dňoch XX.XX.XXXX až XX.XX.XXXX, ale po tomto doplnení vyšetrovania už neumožnil obvinenému ani jeho obhajcovi preštudovať spisy, čím prípravné konanie zaťažil takou vadou, pre ktorú v prípade, že by súd obžalovaného spod obžaloby neoslobodil,

teda alternatívne navrhol, aby súd obžalobu odmietol a vec vrátil prokurátorovi, nakoľko bolo porušené právo obžalovaného na obhajobu.

Obžalovaný následne po doručení napadnutého rozhodnutia prostredníctvom obhajcu doplnil dôvody odvolania, v ktorých v podstate zdôraznil už uvádzané skutočnosti v prvom odvolaní a opätovne trval na svojej nevine, že skutkov sa nedopustil a poukázal na jednotlivé svedecké výpovede a listinné dôkazy, rozpory vo vykonaných dôkazoch, z ktorých jeho vina preukázaná nebola.

S odvolaním prokurátora sa nestotožnil, nakoľko súd I. stupňa nevykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre vydanie meritórneho rozhodnutia.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadrila aj poškodená Obec C., pričom odvolanie obžalovaného podľa jej názoru, nebolo podložené žiadanými vecnými argumentmi, a preto je nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajskej prokuratúry uviedol, že súd I. stupňa dospel k správnym skutkovým zisteniam, avšak nestotožnil sa okrem bodu 6) s právnou kvalifikáciou konania obžalovaného uvedenou v napadnutom rozsudku. Podľa jeho názoru konanie obžalovaného v bodoch 1) až 4) malo byť správne posúdené ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., v bode 5) ako samostatný prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a v bode 7) iba ako prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zák. Na základe hore uvedeného žiadal, aby bol obžalovanému ukladaný trest podľa § 221 ods. 2 Tr. zák.

V konečnom návrhu navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a aby sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol v zmysle už uvedeného návrhu a uložil obžalovanému trest podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v rovnakej výmere a v rovnakej výmere mu navrhol uložiť aj trest zákazu činnosti a zaviazat' ho k náhrade škody.

Odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania. Konštatoval, že napriek tomu, že okresný súd prejednával predmetnú vec po zrušení veci krajským súdom, názor krajského súdu nerešpektoval. Obžalovaný je stíhaný ako verejný činiteľ. Verejný činiteľom je aj vyšetrovateľ aj prokurátor, a títo neboli stíhaní, že sa dopustili závažných právnych pochybení. Podľa jeho názoru, skutkový stav nebol zistený správne, neboli odstraňované rozpory vo výpovediach samotnej svedkyne V. a vo výpovediach svedkyne V. a K.. Skutok 5) vôbec nie je došetrený, nie je ani presne popísaný a pokiaľ ide o počet jász, keďže tu vznikli pochybnosti o ich počte, mal byť stanovený najnižší počet jász, ktoré boli vykonané a to sú 4. Hoci prokurátor nepodal odvolanie čo vo výroku o treste, navrhoval uložiť primeraný trest, čo považoval za miernejší trest.

Navrhol, zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, prípadne ak nerozhodne odvolací súd sám, navrhol vec vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, resp. aby vec vrátil prokurátorovi. Aj pri právnej kvalifikácii, ktorú uvádzal prokurátor, neprichádza do úvahy trest zákazu činnosti.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - obžalovaným a prokurátorom, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa je potrebné zrušiť v celom rozsahu.

Prejednávaná vec už bola predmetom rozhodovania krajského súdu, keď v dôsledku odvolania obžalovaného a poškodenej Obce C. prvý rozsudok Okresného súdu Topoľčany zo dňa 19.02.2014 sp. zn. 2T/92/2012 bol uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 25.02.2015 zrušený a vec bola vrátená súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Úlohou súdu I. stupňa bolo doplniť dokazovanie a prehodnotiť právnu kvalifikáciu konania obžalovaného vzhľadom k tomu, či ide o prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Tz5/2004.

Súd I. stupňa po doplnení dokazovania opätovne vo veci rozhodol spôsobom, aký je uvedený v úvode tohto rozhodnutia.

Po opätovnom preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že predmetný rozsudok je potrebné opätovne zrušiť z dôvodu uvedenom v § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por., pretože súd I. stupňa

sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona. Keďže boli splnené podmienky na rozhodnutie uvedené v § 322 ods. 3 Tr. por., krajský súd po zrušení napadnutého rozsudku sám vo veci rozhodol.

Pokiaľ ide o body 1) až 3) i napriek tomu, že obžalovaný spáchanie týchto skutkov popieral, jeho vina vykonaným dokazovaním bola jednoznačne a nepochybne preukázaná.

Bolo preukázané, že i napriek tomu, že obžalovaný bol starostom obce, sám so sebou si podpísal dohodu o vykonaní práce zo dňa 01.01.2005, kde vystupoval obžalovaný za Obec C. ako zamestnávateľ a túto podpísal aj ako zamestnanec, kde dohodnutou pracovnou úlohou bolo výber dodávateľa na výstavbu 19 a 11 bj s dohodnutou odmenou 219,08 eur (6.600,- Sk) a dňa 16.01.2004 opätovne za Obec C. ako zamestnávateľom podpísal sám so sebou ako zamestnancom dohodu o vykonaní práce, kde jeho úlohou bolo, že bude členom komisie s dohodnutou odmenou 165,96 eur (5.000,- Sk), ktoré odmeny boli obžalovanému vyplatené v prvom prípade k mzde za mesiac február XXXX. a v druhom prípade k mzde za mesiac marec v roku XXXX.

Z výpovede svedkyne N. V. jednoznačne vyplynulo, že takúto dohodu nemôže uzatvoriť sám so sebou a ani vyplácať si odmenu bez schválenia obecným zastupiteľstvom. Poslanci obecného zastupiteľstva, ako vyplýva z ich výpovedí, vôbec nevedeli o tom, že takéto dohody obžalovaný uzatvoril na jednej strane ako zamestnávateľ a na druhej strane ako fyzická osoba a tieto neboli prejednané ani na obecnom zastupiteľstve a následne neboli prejednávané ani odmeny, ktoré si nechal vyplatiť.

Svedkyňa V. taktiež potvrdila, že výšku odmeny uvedenú v týchto dohodách si obžalovaný určil sám a ona túto sumu uviedla na mzdový doklad.

Rovnako tomu bolo aj v bode 2), kde obžalovaný iba povedal, koľko dní dovolenky chce preplatiť i napriek tomu, že svedkyňa V. ho upozorňovala, že nemôže mu preplatiť dovolenku bez súhlasu obecného zastupiteľstva, dal jej príkaz na preplatenie dovolenky a toto aj podpísal.

Taktiež tomu bolo i v prípade odmien v bode 3), kde obžalovaný si sám určil túto výšku a svedkyňa V. túto sumu uviedla na mzdový doklad a okrem toho si obžalovaný ponechal a dal vyplatiť aj odmenu v celkovej výške 14.400,- SK (477,99 eur), ktoré peniaze boli Obci C. poskytnuté ako odmena za ocenenú stavbu „Nájomné bytové domy - 30 bj C.“ a vyplatené boli na účet, ktorý poskytla obec, pričom nešlo o odmeny patriace obžalovanému ale obci, ktorá bola stavebníkom a investorom stavby.

Tieto mzdové náležitosti boli obžalovanému vyplatené i napriek tomu, že neboli schválené obecným zastupiteľstvom, pretože obžalovaný si to sám podpísal a predtým jej ústne prikázal, aby mu to bolo vyplatené. Obrana obžalovaného spočívala v tom, že nevedel o tom, že toto má byť predmetom schválenia obecného zastupiteľstva, neobstoja, pretože na tieto skutočnosti bol upozorňovaný svedkyňou V., o ktorej výpovedi odvolací súd nemal žiadne pochybnosti, pretože to uvádzala tak v prípravnom konaní ako aj opakovane na hlavnom pojednávaní a takisto poslanci obecného zastupiteľstva potvrdili, že v prípadoch uvedených v bode 1) a 3) pokiaľ ide o odmeny a v bode 2) pokiaľ ide o preplatenie dovolenky, schválené obecným zastupiteľstvom neboli.

Takisto nie je pravdivé tvrdenie obžalovaného, že podklady mala na obecné zastupiteľstvo prekladať pani M. a to aj pokiaľ sa týka preplácania odmien a náhrady mzdy za dovolenku, pretože na takýto postup nebola oprávnená, ona iba zhromažďovala podklady na program obecného zastupiteľstva a o poskytnutí odmien mohlo rozhodnúť iba obecné zastupiteľstvo na návrh niektorého z poslancov v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest v znení neskorších predpisov.

Na základe vykonaných dôkazov súdom I. stupňa a listinných dôkazov, na ktoré súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal, správne potom konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (nesprávne však vo výroku napadnutého rozsudku bol uvedený § 213 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na čo správne poukázal prokurátor v odvolaní). Tento nedostatok bol odstránený odvolacím súdom na základe odvolania prokurátora.

Obžalovaný W. M. pri vyplácaní si odmien, ktorých vyplácanie bolo podmienené súhlasom obecného zastupiteľstva, nerozhodoval o právach a povinnostiach iných subjektov ani o vlastnej osobe. V prípade, že sa neriadil platnými zákonmi určujúcimi jeho platové náležitosti a svojvoľne si z finančných prostriedkov obce vyplatil odmeny a náhrady mzdy za dovolenku, nekonal v postavení verejného činiteľa, ale v bodoch 1 - 3 sa dopustil prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pretože si

prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a takýmto činom spôsobil na cudzom majetku väčšiu škodu, t.j. škodu prevyšujúcu 266,- eur.

Pokiaľ ide o bod 4) a 7) súd I. stupňa toto konanie opísané v týchto bodoch kvalifikoval ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák.

V tejto súvislosti je nutné uviesť, že jeho konanie nemohlo byť posúdené ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa tak, ako bolo uvedené v obžalobe a následne v rozsudku súdu I. stupňa, pretože pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou. Trestná zodpovednosť verejného činiteľa nie je spojená s osobou ale s činnosťou. K trestnej zodpovednosti sa v zásade vyžaduje splnenie kumulatívnych podmienok, a to aby išlo o verejného činiteľa a aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou. Preto ak osoba vykonávajúca funkciu verejného činiteľa spácha trestný čin, ktorý však nesúvisí s jeho právomocou a zodpovednosťou, nemá postavenie verejného činiteľa.

Z uvedeného vyplýva, že nemôže ísť o výkon právomoci verejného činiteľa v zmysle § 128 ods. 1 a § 326 Tr. zák. tam, kde verejný činiteľ definovaný týmto ustanovením priamo útočí na majetok vo vlastníctve alebo správe svojho zamestnávateľa v úmysle neoprávnene sa obohatiť. Prítom je nepodstatné, či ide o tzv. pracovno-právny vzťah založený pracovnou zmluvou, voľbou, menovaním, príp. či ide o ústavný pomer. V týchto prípadoch podľa povahy veci vždy ide iba o niektorý z trestných činov proti majetku, nie však o trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Tr. zák. (bližšie pozri 5Tz5/2004).

Pokiaľ ide o bod 4), obžalovaný tým, že bez súhlasu obecného zastupiteľstva vyplatil kontrolórke odmenu, porušil ustanovenie § 18c ods. 1, ods. 5 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, pretože nebol oprávnený bez schválenia obecným zastupiteľstvom tieto odmeny vyplatiť. Týmto svojím konaním porušil všeobecne záväzným predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok, pretože konal v rozpore so zákonom, keď jeho povinnosť ako starostu bola chrániť majetok štátu. Aj v tomto prípade vykonaným dokazovaním a to najmä výsluchmi svedkyne V. a poslancov obecného zastupiteľstva vina obžalovaného bola preukázaná, pretože tento i napriek upozorneniu svedkyne V., že vyplatenie odmien podlieha schváleniu obecného zastupiteľstva, toto nerešpektoval a dal príkaz na vyplatenie odmien kontrolórke K., čím konal v rozpore s ustanovením § 18c ods. 1, ods. 5 zákona SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, keď bez súhlasu obecného zastupiteľstva vydal pokyn na vyplatenie odmien kontrolórke V. K. v celkovej sume 179,25 eur.

V bode 7) bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že na základe darovacej zmluvy č. 27/8007 uzatvorenou medzi darcom Slovenskou republikou, Ministerstvom obrany SR a obdarovaným Obcou C. zo dňa 30.04.2007 Obec C. nadobudla prebytočný hnutel'ný majetok, ktorý bol vo vlastníctve B. republiky a to automobil M dielňa mechanická W.-1, V P-V3S, sklad pomocného zariadenia W.-2, P žeriav aut. AB-XXX, T-XXX a súpravu pojazdnú kompresorovú DK-XXX k W.-XXX/XX v účtovnej cene 27.358,32 eur (824.200,- Sk) bezodplatne.

Tieto stroje boli uskladnené vo firme S. a nevykonávali sa s nimi žiadne práce. Technika bola zaradená do majetku obce potom, ako to bolo delimitované z Ministerstva obrany SR. Uvedené skutočnosti potvrdili svedkovia J.. W. V. a svedkyňa W..

Svedok J.. V. N. potvrdil, že pri preberaní úradu ako starosta našiel zmluvu s Obcou R., ktorá nebola oficiálne zaevidovaná, z ktorej zistil, že tejto obci boli darované veci patriace do majetku Obci C. bez schválenia obecným zastupiteľstvom. Táto darovacia zmluva bola bezodplatná a na jej základe dňa 16.12.2010 podľa preberacieho zápisu Obec R. prevzala predmety uvedené v bode II. tejto darovacej zmluvy, pričom išlo o predmety, ktoré boli Obci C. delimitované z majetku V. obrany SR bezodplatne. Obec R. tento majetok prijala a zaradila ho do vlastnej evidencie majetku v súlade s riadne platnou úpravou.

Obžalovaný sa bránil tým, že išlo o nepotrebný majetok obce. Ak by tomu aj tak bolo, obžalovaný mal o tomto informovať obecné zastupiteľstvo, že obec takýto majetok vlastní a za tým účelom mal navrhnúť zriadiť vyradovaciu komisiu na vyradenie tohto majetku, pričom takáto komisia zriadená nebola, čím došlo k porušeniu Zásad hospodárenia s majetkom obce v § 6. Okrem toho po prerokovaní vyradenia majetku vyradovacou komisiou starosta mohol rozhodovať o majetku obce iba do hodnoty 1.000,- Sk (33,19 eur) a obecné zastupiteľstvo na túto hodnotu. Znaleckým posudkom Ing. V. B. bola preukázaná, že pokiaľ by technika, ktorá bola darovaná obci, bola prevezená na skládku alebo odovzdaná na

šrotovisko, hodnota tejto techniky bola 2.338,32 eur s DPH, čo značne presahuje hodnotu, s ktorou mohol obžalovaný ako starosta obce nakladať sám, avšak až po stanovisku vyradovacej komisie. Obžalovaný týmto svojim konaním porušil ustanovenie § 7 a 7a ods. 1, ods. 2 písm. d/ zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v nadväznosti na § 6 Zásad hospodárenia s majetkom obce a majetkom štátu, zverného Y. C..

Podľa § 7 ods. 1 uvedeného zákona orgány obce a organizácie sú povinné hospodáriť s majetkom obce v prospech rozvoja obce a občanov a ochrany životného prostredia.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia orgány obce a organizácie sú povinné majetok obce zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať. Sú povinné najmä:

a) udržiavať a užívať majetok

b) chrániť majetok pred poškodením, zničením, stratou alebo zneužitím

c) používať všetky právne prostriedky na ochranu majetku, vrátane včasného uplatňovania svojich práv alebo oprávnených záujmov pred príslušnými orgánmi

d) a viesť majetok v účtovníctve podľa osobitného predpisu.

Podľa ustanovenia § 7a zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, obec je povinná zachovať účelové určenie majetku, ktorý nadobudla podľa § 2b ods. 1 a 2c a ktorý ku dňu prechodu majetku Slovenskej republiky na obec slúži na výchovno-vzdelávací proces v oblasti vzdelávania a výchovy a činnosti s nimi bezprostredne súvisiace a na zabezpečenie sociálnej pomoci a zdravotnej starostlivosti.

Obžalovaný takýmto spôsobom nepostupoval v bodoch 4) a 7) a preto jeho konanie napĺňa znaky prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zák., pretože porušil všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok, pretože ako starosta obce, ktorému bol zverený majetok do starostlivosti, konal v rozpore so všeobecne záväznými predpismi a to bez predchádzajúceho prerokovania obecným zastupiteľstvom, bez jeho vedomia v bode 4) dal príkaz na vyplatenie odmien kontrolórke a v bode 7) previedol bezodplatným prevodom hnutelný majetok na inú obec. Týmto konaním obžalovaný spôsobil malú škodu, t.j. škodu prevyšujúcu 266,- eur a škodu neprevyšujúcu 2.666,- eur.

Rovnako ako konanie pod bodom 4) a 7), bolo aj konanie obžalovaného pod bodom 5) kvalifikované ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., pričom odvolací súd túto právnu kvalifikáciu nepovažoval za správnu, keďže obžalovaný ani v tomto prípade nenaplnil znaky skutkovej podstaty tohto prečinu, pretože nerozhodoval o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb a to vydávaním všeobecne záväzných alebo individuálnych právnych aktov a jeho konanie neobsahovalo prvok moci a prvok rozhodovania tak, ako na to bolo poukázané v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí krajského súdu.

Aj v tomto prípade sa obžalovaný bránil tým, že na rekonštrukciu Klubu mladých nedohliadal, ale požiadal o to svedka J.. S. a taktiež tvrdil, že faktúry za túto rekonštrukciu nepodpisoval, ale ich iba parafoval a pridelil na vybavenie práve tomuto svedkovi.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru odhad hodnoty stavebných prác J.. T. K. vyplynulo, že hodnota skutočne vynaložených prác a materiálu v mesiacoch marec - jún XXXX na rekonštrukciu K. mladých v C. bola 5.963,95 eur vrátane DPH, pričom hodnota skutočne použitého materiálu bola 3.246,51 eur s DPH. Na základe dokladov zistil, že hodnota nakúpeného a fakturovaného materiálu bola 9.279,36 eur, pričom hodnota nakúpeného materiálu a nepoužitého na rekonštrukciu bola 6.032,85 eur s DPH, čo zodpovedalo množstvo materiálu uvedeného na faktúrach č. XXXXXXXX, faktúre č. XXXXXXXX a čiastočne vo faktúre č. XXXXXXXX. Podľa tvrdenia obžalovaného všetky tieto faktúry videl a dal na preplatenie J.. S.. Tento svedok ako aj svedkyňa V. potvrdili a vyplýva to aj z listinných dôkazov (príkazy na uhradenie faktúr č.l. 553 - 554), že tieto príkazy podpisoval sám obžalovaný a tieto mu boli aj po ich doručení predložené (č.l. 561 - 562). Taktiež bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že sami pracovníci si nechodili brať materiál do stavebníň tak, ako to obžalovaný tvrdil, keďže svedok X., ktorý práce na rekonštrukcii Klubu mladých vykonával, uviedol, že to bol obžalovaný, ktorý vykonal nákup materiálu potrebný na výkon práce, ktoré mal on urobiť. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný presne vedel, aký materiál bol zakúpený na rekonštrukciu klubu. Ako vyplynulo z faktúry č. XXXXXXXX, táto bola vystavená na nákup materiálu v celkovej hodnote 3.480,89 eur a faktúra č. 20100029 na sumu v hodnote 2.372,03 eur.

Zo Zásad hospodárenia s majetkom obce a s majetkom štátu zverného Obci C. § 3 písm. a/ vyplýva, že obžalovaný mal oprávnenie na nákup materiálu iba do sumy 1.659,70 eur, pričom obe hore uvedené faktúry boli vystavené na nákup materiálu vo vyššej hodnote. V tomto prípade bol preto obžalovaný

povinný faktúry na nákup materiálu, ktoré presahovali limit 1.659,70 eur, predložiť na schválenie obecnému zastupiteľstvu, čo neurobil. Aj v tomto prípade bolo jeho konanie právne kvalifikované ako prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pretože inému spôsobil väčšiu škodu tým, že porušil záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok, keď konal v rozpore s ustanovením § 7 zákona SNR č. 138/1991 Zb. o majetku obcí a taktiež v rozpore so zásadami hospodárenia s majetkom obcí a s majetkom štátu. Škodu, ktorú v danom prípade spôsobil, bola škoda väčšia, t.j. škoda prevyšujúca sumu 2.666,- eur, keď celková škoda, ktorú spôsobil 6.032,85 eur.

Z tohto bodu odvolací súd vypustil konanie obžalovaného, ktorým mu bolo kladené za vinu, že vydal pokyn na vykonanie 12-tich jász motorovým vozidlom zn. Renault C., ktoré je vo vlastníctve Obce C. na trase C. - S., ktoré boli vykonávané v období od 11.03.2010 do XX.XX.XXXX na prepravu stavebného materiálu súkromného charakteru k nehnuteľnosti Obci S., ktorej vlastníkom je W.. Q.. Q. K., E., pričom žiadny zmluvný vzťah medzi obcou zastúpený starostom a vlastníkom nehnuteľnosti nebol a na pohonných hmotách spôsobil obci škodu vo výške 66,39 eur, pretože vznikli pochybnosti o tom, či skutočne a koľko bolo vykonaných jász týmto motorovým vozidlom, keďže na základe vykonaného dokazovania sa nedal ustáliť počet vykonaných jász.

V bode 6) konanie obžalovaného bolo v rozsudku súdu I. stupňa správne právne kvalifikované a aj správne zistený skutkový stav, pretože jednoznačne a nepochybne bolo vykonanými dôkazmi preukázané, že obžalovaný do uznesenia z 21. riadneho zasadnutia obecného zastupiteľstva č. uznesenia 34/2010 doplnil body „J“, „K“, „I“, ktoré sa týkali schválenia rekonštrukcie a prestavby obecného úradu a s tým súvisiaci návrh na financovanie formou úveru a následne takto pozmenené uznesenie použil ako pravé v Slovenskej záručnej a rozvojovej banke v N., na základe čoho mu bol poskytnutý požadovaný úver v sume 314.000,- eur. Teda podstatne pozmenil obsah verejnej listiny v úmysle, aby sa použila ako pravá a ako pravú ju aj použil, čím naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák.

Tvrdenia obžalovaného, že žiadnym spôsobom nefalšoval túto zápisnicu zo zasadnutia obecného zastupiteľstva resp. toto uznesenie a ani nevie, ako sa tam dostalo, boli vykonaným dokazovaním vyvrátené o čom svedčia aj listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise (č.l. 649 - 650, 655 - 656) a najmä výpovede svedkov V. S., ktorá potvrdila, že uznesenie, ktoré jej bolo predložené a bolo doplnené o body „J“, „K“, „I“ ohľadne rekonštrukcie budovy obecného zastupiteľstva, neobsahuje jej podpis a jej podpis sa nachádza iba na uznesení, ktorý končí bodom „I“. Toto potvrdil i svedok S..

Okrem toho z výpovedí poslancov obecného zastupiteľstva vyplynulo, že síce sa na obecných zastupiteľstvách hovorilo o rekonštrukcii budovy obecného zastupiteľstva, ale nikdy k tomu nebolo prijaté žiadne uznesenie a o bodoch uvedených v uznesení z obecného zastupiteľstva pod bodmi „J“, „K“, „I“ sa nehlasovalo.

Uznesenia z tohto obecného zastupiteľstva je verejnou listinou, pretože je to písomnosť vydaná na základe zákona štátnym orgánom alebo iným orgánom verejnej moci, ktorá zakladá, mení alebo ruší práva alebo povinnosti alebo osvedčuje ich vznik, zmenu alebo zánik, alebo osvedčuje totožnosť osoby, alebo veci, ich stav, vlastnosti alebo spôsobilosť, alebo právnom chránené záujmy (§ 131 ods. 4 Tr. zák.) a bolo podkladom na uzatvorenie úverovej zmluvy č. XXXXX-XXXX uzatvorenej dňa 07.07.2010 medzi B. záručnou a rozvojovou bankou, a.s. a Obcou C. v zastúpení obžalovaným, podľa ktorej mal byť Obci C. poskytnutý úver na rekonštrukciu a prestavbu Obecného úradu C..

Vzhľadom k tomu, že súd I. stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona, odvolací súd tento rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. zrušil a sám vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Keďže rozsudok bol v plnom rozsahu zrušený, čo do viny, musel byť aj zrušený vo výroku o treste. Pri ukladaní trestu odvolací súd vychádzal z ustanovení § 34 Tr. zák., keď zobral do úvahy spôsob spáchania trestných činov, jeho následok, zavinenie, príťažujúce okolnosť, poľahčujúce okolnosti, ako aj osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy. Rovnako ako súd I. stupňa aj odvolací súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zák.), pričom mu príťažovalo, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.). Pri ukladaní trestu súd

vychádzal z trestnej sadzby trestného činu, ktorý je najprísnejšie trestný, v danom prípade je to trestný čin sprenevery podľa § 213 ods. 2 Tr. zák., za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody na 1 až 5 rokov.

S poukazom na osobu obžalovaného, na jeho bezúhonnosť, keďže doposiaľ trestaný nebol a pred spáchaním trestných činov viedol riadny život, za primeraný v jeho prípade považoval trest odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby t.j. vo výmere 2 roky, výkon ktorého mu podmienenčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, pretože mal za to, že účel trestu v jeho prípade bude dosiahnutý i trestom výchovným, vzhľadom na osobu obžalovaného ako aj s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, keďže mal za to, že výkon trestu odňatia slobody na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatelia nie je nevyhnutý.

Pokiaľ sa obžalovaný v odvolaní domáhal, aby mu boli priznané aj poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. b/, písm. l/, písm. m/, písm. n/ Tr. zák. odvolací súd poznamenáva, že tieto poľahčujúce okolnosti zistené neboli a preto na ne ani neprihliadol, keďže obžalovaný sa k spáchaniu skutkov, kladných mu za vinu, nepriznal, tieto neofutoval a ani svojím priznaním nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní.

Obžalovanému bol uložený trest zákazu činnosti v zmysle § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. pôsobiť vo výkone orgáne obce v oblasti samostatnej pôsobnosti na dobu 2 rokov a zmyslom tohto trestu je dočasne zamedziť páchatelovi zastávať a vykonávať povolanie alebo funkciu, na výkon ktorej je potrebné osobitné povolenie alebo výkon ktorej upravujú osobitné predpisy. Jeho zmyslom je znemožniť páchatelovi trestného činu, ktorého sa dopustil v súvislosti s výkonom určitého povolania alebo funkcie, aby takýto trestný čin v budúcnosti opätovne spáchal.

Keďže obžalovaný svojím konaním spôsobil Obci C. škodu v celkovej výške 8.616,81 eur, ide o škodu za skutky pri bodoch 4) až 7) rozsudku a táto škoda je v priamej príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaného, odvolací súd ho zaviazal aj k náhrade tejto škody. V tomto prípade sa nestotožnil s námietkami obhajoby, že ide o totožnú škodu, ktorú si už uplatnil v občiansko-súdnom konaní, pretože je to len za skutky pod bodom 4) až 7) a nie za skutky pod bodom 1) až 3), kde bola uplatnená škoda v občiansko-právnom konaní. Náhrada tejto škody nie je ani premlčaná v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka.

Námietka obhajoby spočívajúca v tom, že súd I. stupňa pochybil, keď sa ho po každom vykonanom dôkaze neopýtal, či sa chce k nemu vyjadriť a tým mu odňal možnosť konať pred súdom, neobstojí, pretože ako vyplýva zo zápisníc o hlavnom pojednávaní, obžalovaný mal možnosť vyjadrovať sa k dôkazom a k týmto sa aj vyjadril, o čom svedčia zápisnice o hlavných pojednaniach, i keď je pravdou, že nie je jeho vyjadrenie zapísané po každom vykonanom dôkaze najmä pokiaľ ide o čítanie listinných dôkazov, ale v konečnom dôsledku keďže obžalovaný nemal k týmto dôkazom žiadne pripomienky, čo je v zápisniciach zaprotokolované, nebolo porušené jeho právo na obhajobu.

S poukazom na hore uvedené odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.